

Projecte de llei de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer

Exposició de motius

La Llei de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer s'inscriu en la premissa fixada des de l'inici del desenvolupament normatiu del sistema financer, consistent en el fet que Andorra ha de mantenir un sistema financer estructuralment i funcionalment sòlid, i deroga la Llei vigent de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries, del 30 de juny de 1998, amb l'objecte de modificar el règim jurídic de les entitats bancàries per tal d'evitar greuges comparatius amb el propi d'altres entitats del sistema financer, i també per establir el règim administratiu bàsic de les distintes entitats operatives que formen el sistema financer andorrà.

El títol I, amb un capítol únic, recull les definicions contingudes a la Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries, del 30 de juny de 1998.

El títol II, que s'estructura en dos capítols i onze articles, conté el règim jurídic de les entitats bancàries que, donant continuïtat a la Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries, del 30 de juny de 1998, i adaptant-lo a les disposicions de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, recull els elements de caràcter estructural presents en la Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries, i també incorpora el contingut de la Llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà, del 30 de juny de 1998, ja que estableix el capital social mínim de les entitats bancàries. Com a novetats més importants cal destacar els requisits de garantia de la transparència en el sistema financer, i el nou règim del Consell d'Administració que persegueix augmentar-ne la professionalitat.

El títol III s'estructura en quatre capítols i vint-i-set articles i conté el règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer: les entitats bancàries, les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat, les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva i les entitats financeres d'inversió. Així, el capítol primer estableix els requisits que s'exigeixen de totes les entitats referides, destacant com a novetats els requisits relatius a les obligacions de transparència amb la clientela, alguns dels quals figuren actualment regulats mitjançant comunicats vinculants de l'INAF, i, sobretot, l'aplicació dels requisits exigits a les entitats financeres d'inversió també a les entitats bancàries i a les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.

Els requisits exigits a les entitats financeres d'inversió, que també són d'aplicació a les entitats bancàries quan ofereixen serveis d'inversió, són tant de naturalesa organitzativa com de funcionament i els previstos en el capítol segon tenen per finalitat protegir els interessos dels inversors. Ambdós recullen els principis establerts en la directiva comunitària 2004/39/CEE, del Parlament Europeu i del Consell, del 21 d'abril del 2004, coneguda com a MiFID (*Markets in Financial Instruments Directive*) relativa als mercats d'instruments financers, per la qual es modifiquen les directives 85/611/CEE i 93/6/CEE del Consell i la Directiva 200/12/CE del Parlament Europeu i del Consell i es deroga la Directiva 93/22/CEE del Consell, relatius a les normes ètiques i de conducta que han de complir les entitats financeres d'inversió, tals com l'obligació de disposar d'un registre, la informació sobre les operacions i, la transparència del mercat, entre d'altres. En aquest sentit, els principis que s'estableixen tenen com a finalitat la modernització dels mercats financers per adaptar-los a les noves necessitats; el reforç de les mesures dirigides a la protecció dels inversors i l'adaptació dels requisits d'organització exigibles a l'entitat per garantir que la seva organització s'adequa als serveis que presten. L'adopció d'aquests principis té com a finalitat no situar les entitats andorranes en pitjor posició competitiva

que les entitats estrangeres. Nogensmenys, el desplegament posterior d'aquesta directiva amb normes de segon nivell tant per la via de directiva com de reglament comunitari fa aconsellable autoritzar el Govern perquè desplegui per la via reglamentària els principis establerts en la Llei, com es preveu en les disposicions finals primera i segona.

Els capítols tercer i quart del títol III contenen el règim administratiu comú a totes les entitats operatives del sistema financer relatiu als comptes anuals que s'adapten a la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, com també introdueixen novetats en el règim de l'auditoria externa dels mateixos comptes, i estableixen les bases per a la cooperació en la supervisió per dotar l'INAF dels instruments necessaris per desplegar les seves funcions, amb la finalitat de garantir la seguretat jurídica i l'estabilitat estructural en les polítiques de cooperació amb supervisors d'altres països, delimitant els aspectes essencials d'aquestes col·laboracions, els requisits als quals es troben sotmeses i el procediment per fer-les efectives respectant els legítims drets dels interessats i de les entitats bancàries afectades. El text s'inspira en l'article 45 de la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu del Consell, del 14 de juny del 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici (refosa), i el procediment per fer-les efectives respectant els legítims drets dels interessats i de les entitats bancàries afectades.

El títol IV, amb un capítol únic, recull la disciplina dels registres oficials, on s'ha d'inscriure obligatòriament un conjunt d'actes que es mencionen, amb algunes modificacions per millorar el règim o per adaptar-lo a la nova legislació.

Finalment, entre les disposicions de la part final de la Llei, destaquen la disposició addicional segona i la disposició addicional tercera, que introdueixen, d'una banda, la modificació de l'article 1 de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, del 19 de desembre de 1996, i d'altra banda, la modificació de l'enunciat del capítol segon de la mateixa Llei, en tots dos casos amb l'únic objectiu d'actualitzar la terminologia dels diversos components del sistema financer. Altrament, cal destacar la regulació que conté la disposició addicional sisena, sobre les normes que s'han d'aplicar a les operacions financeres, que es realitzen en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb el mateix acord.

Títol I. *Definicions*

Capítol únic. *Definicions*

Article 1. *Honorabilitat empresarial i professional*

Als efectes d'aquesta Llei, es considera que són persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional les que gaudeixen d'una bona reputació personal i professional, les persones la imatge pública de les quals correspon a la de bones administradores i, d'una manera específica, les que: no tenen antecedents penals per delictes dolosos de falsedat, d'infidelitat en la custòdia de documents, de violació de secrets, de malversació de cabals públics, de descobriment i revelació de secrets o per delictes contra el patrimoni; no tenen antecedents penals per altres delictes dolosos; no estan ni han estat inhabilitades per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció en entitats del sistema financer; no han estat declarades fallides o en situació d'arranjament judicial, i si ho han estat, han estat judicialment rehabilitades.

Article 2. *Direcció General*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per "membres de la Direcció General" els que tenen un càrrec de director o sotsdirector general i els que formen part de l'òrgan superior de direcció de l'entitat.

Article 3. *Experiència professional adequada*

Als efectes d'aquesta Llei, es considera que gaudeixen d'experiència professional adequada les persones que han exercit, amb normalitat, durant un termini superior a tres anys,

funcions d'alta administració, direcció o control d'entitats bancàries, o funcions de responsabilitat similar en altres entitats, públiques o privades.

Article 4. *Recursos propis*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per “recursos propis” els que estan referits en la Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, del 29 de febrer de 1996.

Article 5. *Comptes anuals*

Als efectes d'aquesta Llei, els comptes anuals inclouen els documents previstos a l'article 16 de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, i qualsevol altra informació financera complementària l'exigència de la qual està legalment establerta. En particular, es considera “informació financera complementària” la informació que requereix la normativa comptable especial per a les entitats operatives del sistema financer.

Article 6. *Vincles amb altres entitats*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per “vincles amb altres entitats operatives del sistema financer nacional o estranger” els acords de les entitats operatives del sistema financer andorrà amb altres entitats operatives del sistema financer que aporten els coneixements financers i tecnològics o que participen en la gestió o que es comprometen a aportar suport econòmic en el cas de dificultats financeres o que tenen una incidència significativa en les garanties tècniques, econòmiques i professionals de l'entitat operativa del sistema financer.

Article 7. *Participacions qualificades*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per “participació qualificada” la que arriba, de forma directa o indirecta, a un 10 per 100 o més del capital o dels drets de vot en l'entitat participada. També té la consideració de “participació qualificada” la que, sense arribar al percentatge assenyalat, permet exercir una influència notable en l'entitat.

Títol II. *Règim jurídic de les entitats bancàries*

Capítol primer. *Condicions per a l'accés a l'activitat*

Article 8. *Forma*

Les entitats bancàries han de revestir la forma de societat anònima de dret andorrà de durada indefinida.

Article 9. *Denominació*

L'ús o el registre com a element de qualsevol signe distintiu (marca, denominació social, nom comercial, rètol d'establiment o adreça d'internet) dels termes “entitat bancària”, “banc”, “banca”, o qualsevol altra que pugui induir a confusió per altres entitats que una entitat bancària s'entendrà que és un signe de naturalesa enganyosa o de natura a induir a error el públic i subjecte a les accions de nul·litat i de prohibició d'ús corresponents, excepte en els casos que la paraula banc va acompanyada d'un qualificatiu que evita qualsevol confusió, com per exemple “banc de sang”.

Article 10. *Domicili*

El domicili i l'administració i la direcció efectiva de les entitats bancàries ha d'establir-se en territori nacional.

Article 11. *Objecte social*

L'objecte social exclusiu de les entitats bancàries ha de determinar-se en els seus estatuts i limitar-se a les activitats que, d'acord amb la legislació vigent, poden integrar-lo.

Article 12. Capital social

Les entitats bancàries han de disposar d'un capital social mínim de 30.000.000 d'euros, totalment subscrit i desemborsat mitjançant aportacions dineràries.

Article 13. Consell d'Administració

1. Les entitats bancàries han de tenir obligatòriament un consell d'administració format per cinc membres com a mínim.
2. Les persones que componen el Consell d'Administració, incloses les persones físiques que representen les persones jurídiques, han de ser persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional, d'acord amb la definició que s'estableix a l'article 1.
3. La majoria dels membres del Consell d'Administració, incloses les persones físiques que representen les persones jurídiques, han de ser persones amb coneixements idonis per exercir les funcions inherents al càrrec i una experiència professional adequada, d'acord amb la definició que s'estableix a l'article 3.
4. El president nomenat no pot ser el director general de l'entitat.
5. El Consell d'Administració de les entitats bancàries ha d'aprovar un reglament intern de funcionament que faciliti el compliment de les obligacions i les responsabilitats de tots els seus membres.

Article 14. Direcció General

1. La Direcció General, definida de conformitat amb el que disposa l'article 2, ha d'estar composta per dues persones com a mínim, una de les quals ha d'assumir explícitament les responsabilitats d'intervenció i control.
2. Les persones que componen la Direcció General han de tenir els coneixements idonis per exercir la seva funció, i un mínim de dues han de tenir una experiència professional adequada, d'acord amb la definició que s'estableix a l'article 3.
3. Les persones que componen la Direcció General han de ser persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional, d'acord amb la definició que s'estableix a l'article 1.

Article 15. Condicions

Per obtenir i conservar l'autorització administrativa, les entitats bancàries han de complir en tot moment les condicions per accedir a l'activitat establertes en els articles anteriors.

Capítol segon. Condicions per a l'exercici de l'activitat

Article 16. Obertura d'oficines i contractació de personal

1. Les entitats bancàries han de mantenir oberta almenys una oficina en una parròquia del Principat distinta de la parròquia on han instal·lat l'oficina principal.
2. No menys de la meitat del personal contractat ha de ser andorrà o resident amb una antiguitat no inferior a tres anys i ha de ser suficient en nombre i tenir la formació adequada per desenvolupar les activitats que se li encomanin.
3. Les entitats han de contractar personal amb els coneixements necessaris per desenvolupar les funcions que li siguin assignades.

Article 17. Volum de recursos propis mínims

1. Sense perjudici de les obligacions derivades de la legislació sobre els criteris de solvència i liquiditat, s'entén per "recursos propis mínims de les entitats bancàries" el nivell de fons propis necessaris per arribar a una ràtio de solvència del 10 per 100.
2. Els recursos propis de les entitats bancàries no poden situar-se per sota del mínim esmentat en el paràgraf anterior, a excepció dels dos primers exercicis d'activitat de l'entitat, en què, únicament a causa de les pèrdues acumulades, els recursos propis poden ser inferiors a la xifra esmentada en un 20%, sempre que la reducció de recursos es trobi fiançada suficientment pels socis de l'entitat.

3. S'habilita l'INAF a prendre les mesures necessàries en cas d'insuficiència de recursos propis i a aquest efecte també pot dictar els comunicats tècnics corresponents, que en tot cas han de complir les entitats afectades. Aquesta insuficiència no pot durar en cap cas més de 24 mesos i els recursos propis no poden ser inferiors a les 4/5 parts del capital social mínim.

4. El Govern pot modificar per mitjà de reglament la ràtio de solvència bancària i de liquiditat de les entitats financeres, amb l'informe previ i la proposta de l'INAF, i dictar sobre això, les normes de solvència i els criteris de càlcul, sempre i quan el rati de solvència no sigui inferior al 10%.

L'INAF pot obligar a les entitats financeres a tenir una pòlissa d'assegurança que injecti capital quan el balanç es deteriori per sobre d'un límit determinat. L'INAF pot també introduir uns requisits de liquidesa mínima de l'actiu.

5. En cap cas, però, el capital social de les entitats bancàries no pot ser inferior a la xifra del capital social mínim establert a l'article 12.

Article 18. Tipologia

Les entitats operatives del sistema financer estan formades pels quatre tipus següents:

- a) Entitats bancàries;
- b) Entitats –no bancàries- de crèdit especialitzat;
- c) Societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva;
- d) Entitats financeres d'inversió.

Títol III. Règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer

Capítol primer. Requisits de les entitats operatives del sistema financer

Article 19. Organització tècnica i administrativa

1. Les estructures tècniques i l'organització administrativa i, d'una manera especial, els procediments interns de control i de seguretat dels sistemes informàtics de les entitats operatives del sistema financer, i en especial, de les entitats bancàries, de les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva han de mantenir uns estàndards de qualitat homologables internacionalment en el sector i propiciar el desenvolupament de les activitats en condicions que facilitin la qualitat i la seguretat de la gestió.

2. Les entitats bancàries, les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat i les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva han de disposar d'uns sistemes informàtics i d'uns sistemes comptables funcionalment autònoms en relació amb les eventuais entitats vinculades, sense perjudici que aquestes últimes participin en la seva implantació.

3. Les entitats operatives del sistema financer, i en especial les entitats bancàries, les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat i les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva han d'implantar els mitjans necessaris als establiments on despleguen la seva activitat amb la finalitat de garantir la confidencialitat de les dades de què disposen.

4. Les entitats han de fer un seguiment i una avaluació periòdica de l'adequació i l'eficàcia dels seus sistemes, mecanismes de control intern i mesures establertes de conformitat amb el que es disposa en els apartats anteriors.

5. El compliment dels requisits establerts en els apartats anteriors s'aprecia en tots els casos en funció del tipus d'operacions que desenvolupa cada entitat.

Article 20. *Transparència*

1. Amb la finalitat de protegir els interessos legítims de la clientela de les entitats bancàries i de les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat, i en general de totes les entitats del sistema financer, s'estableix que els contractes es formalitzin per escrit i que reflecteixin amb claredat les obligacions i els drets de les parts, que es posi a disposició del client un exemplar del contracte signat per l'entitat i que les entitats comuniquin a l'INAF i facin conèixer a la seva clientela les condicions de les seves operacions. Els contractes han de contenir, com a mínim i entre d'altres, els objectius d'inversió del client considerant el seu perfil de risc, el desglossament de les categories d'actius en els quals es podrà invertir, les modalitats d'informació al client, la durada del contracte, la possibilitat de delegar o subcontractar serveis i la remuneració de l'entitat.

2. Les entitats han d'informar els seus clients amb la màxima celeritat possible, tenint en compte els sistemes de comunicació establerts entre les entitats i el client, les incidències rellevants relatives a les operacions contractades per ells, recollint immediatament noves instruccions, si cal.

Article 21. *Altres requisits*

Les entitats bancàries i les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva han de complir amb el règim previst per a les entitats financeres d'inversió als articles 33, 34 i 37.2 quan prestin els serveis d'inversió i auxiliars definits a la Llei de règim jurídic de les entitats financeres d'inversió i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.

Article 22. *Requisits organitzatius*

Les entitats operatives del sistema financer han d'establir, mantenir i aplicar polítiques i procediments adequats i suficients per garantir que l'entitat, els seus administradors, la Direcció General, el seu personal i els agents financers que designa compleixen les obligacions establertes en aquesta Llei.

Article 23. *Estructura organitzativa*

Les entitats operatives del sistema financer han de tenir una estructura organitzativa adequada i proporcionada a la naturalesa, l'escala i la complexitat dels serveis d'inversió i auxiliars i de l'activitat que despleguen.

Article 24. *Funció de compliment normatiu*

1. Les entitats operatives del sistema financer, han de tenir un òrgan que, actuant amb independència funcional, desplegui la funció de verificar el compliment permanent i eficaç de les obligacions de l'entitat, els seus administradors, la Direcció General, el seu personal i els agents financers que designa.

2. Per garantir que la funció de compliment normatiu es desenvolupa de forma adequada i independent, les entitats que prestin els serveis d'inversió s'han d'assegurar que compleixen les condicions següents:

a) La unitat que garanteix el desenvolupament de la funció de compliment normatiu ha d'estar dotada d'autoritat, de recursos i d'experiència necessàries per tenir accés a la informació pertinent.

b) S'ha de nomenar un responsable del compliment que s'ha d'encarregar del desenvolupament de la funció, així com de l'informe sobre el compliment per a l'alta direcció.

c) Les persones encarregades d'aquesta funció no poden participar en la realització dels serveis o les activitats que controlen.

3. En el cas d'entitats pertanyents a un grup, el compliment de l'obligació continguda en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup.

4. En qualsevol cas, l'entitat no està obligada a complir el que s'estableix en l'apartat c), sempre que en funció del volum, l'escala i la complexitat de les activitats i de la naturalesa i

el ventall dels seus serveis d'inversió pugui demostrar que el compliment de tal requisit no resulta proporcionat, i que el funcionament de la unitat continua sent eficaç.

Article 25. *Funció de gestió del risc*

1. Les entitats operatives del sistema financer, han de tenir procediments administratius i comptables adequats, mecanismes de control intern i tècniques eficaces de gestió del risc que permetin determinar els riscos derivats de les activitats, els processos i els sistemes, i establir el nivell de risc tolerat.
2. De conformitat amb l'apartat anterior, les entitats han d'aplicar, adoptar i mantenir procediments i polítiques de gestió del risc que permetin determinar els riscos derivats de les seves activitats, els processos i els sistemes.
3. Amb independència de l'existència o no d'un òrgan de control de riscos, totes les empreses de serveis d'inversió han de poder demostrar que les polítiques i els procediments adoptats per la gestió de riscos són eficaços.

Article 26. *Funció d'auditoria interna*

1. Les entitats operatives del sistema financer, han de tenir, quan resulti proporcionat en vista de la naturalesa, l'escala i la complexitat de la seva activitat empresarial, i la naturalesa i la gamma dels serveis d'inversió i auxiliars empresos en el curs d'aquesta activitat empresarial, un òrgan que, actuant amb independència, desplegui la funció d'auditoria interna amb l'objecte d'elaborar un pla d'auditoria per examinar i avaluar l'adequació i l'eficàcia dels sistemes, els mecanismes de control intern i les disposicions de l'entitat, formular recomanacions i verificar-ne el compliment.
2. En el cas d'entitats pertanyents a un grup, el compliment de l'obligació continguda en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup.

Article 27. *Protecció dels actius dels clients*

1. Les entitats operatives del sistema financer han d'adoptar mesures adequades per protegir els drets dels seus clients sobre els instruments financers i els fons que els confien, evitar-ne la utilització indeguda i establir registres que permetin distingir els actius de cada client i els propis.
2. En tot cas, les entitats operatives del sistema financer que siguin dipositàries o dipositin en tercers, valors, instruments financers i efectiu, han de complir els requisits següents:
 - a) Mantenir tots els registres i els comptes que siguin necessaris per permetre'ls en qualsevol moment, i sense demora, distingir els actius d'un client dels actius d'altres clients, i dels seus propis actius.
 - b) Mantenir els registres i els comptes de forma que se'n garanteixin l'exactitud i, en especial, la correspondència amb els valors, els instruments financers i l'efectiu dels clients.
 - c) Conciliar regularment els seus comptes i registres interns amb els dels tercers en poder dels quals estiguin aquells actius, ja sigui en un compte individual o en un compte global o òmnibus.
 - d) Adoptar mesures organitzatives adequades per gestionar amb cura i diligència els actius dels clients, o els drets relacionats amb aquests actius, d'acord amb les seves instruccions estrictes o, en defecte d'instruccions, en les millors condicions.
3. Les entitats operatives del sistema financer han d'adoptar les mesures necessàries per garantir que l'efectiu de clients estigui dipositat en un compte o en comptes diferents d'aquells en els quals es diposita l'efectiu pertanyents a l'entitat financera d'inversió. L'efectiu de clients s'ha de dipositar en un banc central, en una entitat bancària andorrana o en una entitat bancària pertanyent a un país de l'OCDE.

Article 28. *Gestió dels conflictes d'interessos*

1. Les entitats operatives del sistema financer han d'adoptar les mesures organitzatives i administratives adequades per detectar i evitar que els conflictes d'interessos que puguin

sorgir en el moment de la prestació de qualsevol servei d'inversió o auxiliar entre la mateixa entitat, l'administrador, la Direcció General, el personal, els agents financers designats per la Direcció General i els seus clients o entre els clients puguin perjudicar els interessos dels clients.

2. A aquest efecte, s'entén que hi ha un conflicte d'interès en la prestació d'un servei quan l'entitat operativa del sistema financer, les persones referides a l'apartat anterior o un altre client o clients tenen un interès en la prestació del servei, o en el seu resultat, que és diferent de l'interès del client al qual es presta el servei i es pot generar un perjudici a aquest darrer, o quan un altre client o clients poden obtenir un guany o evitar una pèrdua i hi ha la possibilitat de pèrdua concomitant per al client al qual es presta el servei.

3. Les entitats operatives del sistema financer han d'establir per escrit el règim de prevenció i solució dels conflictes d'interès adequada per la seva dimensió, l'organització, el volum i la complexitat d'activitats. Els directius, els empleats i els agents financers, o qualsevol persona vinculada per una relació de control, estan sotmesos a les mateixes regles de prevenció i solució dels conflictes d'interès establertes per a l'entitat.

Article 29. Registres

1. Les entitats operatives del sistema financer han de portar registres de tots els tipus d'operacions i serveis d'inversió i auxiliars que presten que permetin comprovar el compliment de les obligacions establertes en aquesta Llei.

2. Les entitats operatives del sistema financer que prestin serveis d'inversió han de conservar com a mínim durant cinc anys els registres que s'esmenten en l'apartat anterior, i s'han de guardar en un suport que permeti l'emmagatzematge de forma accessible a l'INAF.

Article 30. Garantia de continuïtat

Les entitats operatives del sistema financer han d'adoptar les mesures adequades que garanteixin en tot moment la continuïtat i la regularitat de la prestació dels serveis d'inversió i auxiliars.

Article 31. Externalització de funcions

Les entitats operatives del sistema financer que confiïn en un tercer la realització de funcions operatives importants per a la prestació d'un servei continuat i satisfactori als seus clients i per a la realització d'activitats d'inversió de manera continuada i satisfactòria, han d'adoptar mesures adequades per evitar que augmenti indegudament el risc operatiu; en cap cas, l'externalització de funcions pot comportar l'exoneració de la responsabilitat de les entitats operatives del sistema financer davant dels seus clients.

Capítol segon. Protecció de l'inversor

Article 32. Principi

Quan una entitat operativa del sistema financer presta serveis d'inversió i/o serveis auxiliars als clients, ha d'actuar amb honestedat, imparcialitat i professionalitat, en el millor interès dels clients i, en particular, complint les disposicions contingudes en els articles següents d'aquest capítol.

Article 33. Classificació dels clients

1. Les entitats financeres d'inversió han de classificar tots els seus clients o com a clients minoristes, o com a clients professionals o com a contraparts elegibles. Són clients minoristes tots els clients que no es consideren clients professionals.

2. Les entitats financeres d'inversió han de notificar a cadascun dels seus clients actuals, i també als nous clients, la categoria concreta, entre les tres establertes a l'apartat anterior, en la qual els ha classificat, com també el seu dret a sol·licitar una classificació distinta i les conseqüències que se'n poden derivar respecte de la seva protecció.

Article 34. *Clients professionals*

Es consideren “clients professionals” els clients que posseeixen l'experiència, els coneixements i la qualificació necessaris per prendre les seves pròpies decisions d'inversió i per valorar correctament els riscos inherents a les dites decisions, i en particular:

- a) Entitats bancàries; entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat; entitats financeres d'inversió, organismes d'inversió col·lectiva i les seves societats gestores, i també les companyies d'assegurances nacionals i estrangeres.
- b) Els empresaris que individualment reuneixen dos dels requisits següents:
 - Que el total de les partides de l'actiu sigui igual o superior a 20.000.000 d'euros.
 - Que l'import de la seva xifra anual de negocis sigui igual o superior a 40.000.000 d'euros.
 - Que els seus recursos propis siguin iguals o superiors a 2.000.000 d'euros.
- c) Els estats i les administracions públiques en general; organismes públics que gestionen el deute públic; bancs centrals; organismes internacionals i supranacionals com el Banc Mundial, l'FMI, el BCE, el BEI i altres organitzacions internacionals similars.
- d) Altres inversors institucionals l'activitat habitual dels quals és invertir en instruments financers com els fons de titulització i les entitats de capital risc.

Tanmateix, quan el client és una entitat mencionada en aquest apartat, l'entitat financera d'inversió ha d'informar-lo, abans de prestar-li cap servei, que d'acord amb la informació de què disposa, se'l considera un client professional i que el tractarà com a tal llevat que ambdues parts acordin un altre tractament.

- e) Els altres clients que renunciïn expressament i per escrit al tractament com a clients minoristes i que manifesten que desitgen ser tractats com a clients professionals en tot moment o únicament respecte d'un tipus o una determinada operació o servei d'inversió.

L'entitat financera d'inversió ha d'advertir els clients clarament per escrit sobre les proteccions i els drets d'indemnització dels quals poden quedar privats i els clients han de declarar per escrit, en un document separat del contracte, que són conscients de les conseqüències de la seva renúncia a aquestes proteccions.

Tanmateix, abans d'acceptar la sol·licitud de renúncia, les entitats financeres d'inversió han d'adoptar totes les mesures raonables per assegurar-se que el client en qüestió posseeix una competència, experiència i coneixements que garanteixen raonablement, en vista de la naturalesa de les operacions o els serveis, que és capaç de prendre les seves pròpies decisions en matèria d'inversió i de comprendre els riscos que se'n deriven. En el cas d'entitats, l'avaluació esmentada abans ha d'efectuar-se a la persona amb poder per realitzar les operacions en nom i per compte d'aquestes entitats.

Igualment, abans d'acceptar la sol·licitud de renúncia i en el marc de l'avaluació anterior, les entitats financeres d'inversió han de comprovar que el client compleix, com a mínim, dos dels requisits següents:

- Que ha realitzat, en el mercat de valors, operacions de volums significatius amb una freqüència mitjana de 10 per trimestre durant els últims quatre trimestres.
- Que el valor de l'efectiu i de la cartera d'instruments financers és superior a 500.000 euros.
- Que ocupa o ha ocupat almenys durant un any un càrrec professional en el sistema financer que requereix coneixements sobre els serveis o les operacions previstos.

Article 35. *Contraparts elegibles*

1. Es consideren “contraparts elegibles” les entitats previstes a les lletres a) i c) de l'article 34. Les entitats financeres d'inversió autoritzades a prestar els serveis d'inversió consistents en la recepció, la transmissió i l'execució de les ordres dels clients en relació amb un o més instruments financers i en la negociació per compte propi, poden realitzar aquests serveis, així com els serveis auxiliars directament relacionats amb els mateixos instruments

financers, amb contraparts elegibles sense quedar sotmeses al compliment de les obligacions establertes als articles següents d'aquest capítol.

2. La classificació com a contrapart elegible de les entitats previstes a les lletres a) i c) de l'article 34 s'entén sense perjudici del dret d'aquestes entitats de sol·licitar, o bé de forma general o bé per a cada operació, el tracte com a clients; en aquest últim cas l'entitat financera d'inversió queda subjecta al compliment de les obligacions d'informació establertes als articles següents d'aquest capítol. En aquest cas l'entitat financera d'inversió pot tractar aquestes entitats com a clients professionals, sense perjudici del dret d'aquestes entitats de sol·licitar el tracte com a clients minoristes.

3. Així mateix, si el client ho sol·licita, també es pot considerar "contrapart elegible" qualsevol persona jurídica que tingui la consideració de client professional d'acord amb l'article anterior. En aquest cas només pot ser reconeguda com a contrapart elegible respecte dels serveis o les operacions per als quals pot ser tractat com a client professional, i sempre que s'obtingui la confirmació expressa del client que accedeix a ser tractat com a contrapart elegible, de forma general o per a cada operació.

Article 36. *Incentius*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren *incentius permessos* els següents:

a) Els honoraris, les comissions o els beneficis no monetaris pagats o lliurats a un client o a una persona que actuï pel seu compte, i els oferts pel client o per una persona que actuï pel seu compte.

b) Els honoraris, les comissions o els beneficis no monetaris pagats o lliurats a un tercer o a una persona que actuï per compte d'ell, i els oferts per un tercer o per una persona que actuï per compte d'aquell, sempre que es compleixin les condicions següents:

- l'existència, naturalesa i quantitat dels honoraris, comissions o beneficis no monetaris o, en cas que la quantitat no es pugui determinar, el mètode de càlcul de la mateixa, que han de mostrar-se clarament al client, de manera complerta, exacta i comprensible, abans de la prestació del servei d'inversió o auxiliar,

- que el pagament dels incentius augmenti la qualitat del servei prestat al client i que el seu pagament no entorpeixi el compliment de l'obligació de l'entitat d'actuar en l'interès òptim del mateix.

c) El pagament d'incentius ha d'augmentar en tot cas la qualitat del servei prestat al client i no pot entorpir el compliment de l'obligació de l'entitat d'actuar en l'interès òptim del client.

Article 37. *Obligacions d'informació*

1. Qualsevol informació que les entitats operatives del sistema financer dirigeixen als seus clients, actuals o potencials, o difonen de tal manera que probablement sigui rebuda pels mateixos clients ha de ser transparent, imparcial, clara i no enganyosa i ha de resultar comprensible per a qualsevol integrant mitjà del grup al que es dirigeix o per als probables destinataris. Als efectes d'aquest apartat, les comunicacions publicitàries de les entitats operatives del sistema financer queden incloses en el concepte d'"informació" i, en tot cas, han de ser clarament identificables com a tals.

2. Abans que un client minorista, actual o potencial, es vinculi amb una entitat financera d'inversió perquè li presti serveis d'inversió o serveis auxiliars, i amb la finalitat que li permeti comprendre la naturalesa i els riscos dels serveis d'inversió i del tipus d'instrument financer que se li ofereixen i que pugui prendre decisions d'inversió amb coneixement de causa, aquesta entitat està obligada a proporcionar-li, amb antelació suficient, informació adequada sobre:

a) L'entitat i els serveis que presta.

b) Els instruments financers i les estratègies d'inversió, incloent-hi orientacions i advertències apropiades sobre els riscos associats a les inversions en aquests instruments o en relació amb les estratègies d'inversió.

c) Els centres d'execució d'ordres.

d) Les despeses i els costos associats.

3. En cas que les mesures exigides a l'article 28 no siguin suficients per garantir que es previndran els riscos de perjudici per als interessos del client, l'entitat operativa del sistema financer ha de revelar clarament al client la naturalesa general o l'origen del conflicte d'interessos abans d'actuar per compte del client.

4. Les entitats operatives del sistema financer que presten els serveis d'inversió consistents en la gestió discrecional i individualitzada de carteres de conformitat amb el mandat atorgat pels clients i/o en l'assessorament en matèria d'inversió, han de sol·licitar, abans de prestar-los, informació als clients sobre els seus coneixements i la seva experiència en l'àmbit d'inversió corresponent al tipus de producte o servei concret de què es tracta i sobre la seva situació financera i els objectius d'inversió, amb la finalitat de poder recomanar els serveis d'inversió i els instruments financers que més li convinguin. La informació relativa als coneixements i l'experiència no s'ha de sol·licitar en el cas dels clients professionals. Quan es presta el servei d'assessorament d'inversions a un client professional, es pot assumir que pot suportar financerament qualsevol risc d'inversió coherent amb la seva política d'inversió. En cas que l'entitat no obtingui la informació sol·licitada, s'ha d'abstenir de recomanar al client serveis d'inversió o instruments financers.

5. Les entitats operatives del sistema financer que presten serveis d'inversió distints dels mencionats en l'apartat anterior han de sol·licitar, abans de prestar-los, informació als clients sobre els seus coneixements i la seva experiència en l'àmbit d'inversió corresponent al tipus de producte o servei concret de què es tracta, amb la finalitat de poder avaluar si els serveis són els adequats per al client. La informació relativa als coneixements i a l'experiència no s'ha de sol·licitar en el cas dels clients professionals.

Quan, d'acord amb la informació facilitada pel client, l'entitat considera que el servei o l'instrument financer de què es tracta no és adequat per a ell, ha d'advertir-lo de la seva opinió. En cas que el client no faciliti la informació sol·licitada o que la que faciliti no sigui suficient, l'entitat ha d'advertir el client que això li impedeix determinar si el servei o l'instrument financer de què es tracta és adequat per a ell.

6. Tanmateix, les entitats operatives del sistema financer que presten els serveis d'inversió consistents en la recepció, la transmissió i l'execució de les ordres dels clients en relació amb un o més instruments financers, poden prestar-los sense quedar subjectes al compliment de l'obligació d'obtenir la informació o fer la valoració previstes a l'apartat anterior, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que els serveis es refereixin a accions admeses a cotització en un mercat regulat o en un mercat equivalent, a instruments del mercat monetari, obligacions o altres valors representatius de deute, organismes d'inversió col·lectiva i altres instruments financers no complexos.

b) Que el servei es presti a iniciativa del client, actual o potencial.

c) Que s'informi el client, abans de prestar el servei, que per la prestació d'aquest servei l'entitat operativa del sistema financer no està obligada a avaluar l'adequació de l'instrument financer o el servei d'inversió de què es tracti i que, per tant, el client no gaudeix de la protecció prevista als apartats anteriors.

d) Que l'entitat operativa del sistema financer compleix les obligacions previstes als articles 28 i 37.3.

7. A l'efecte del compliment dels tests d'idoneïtat i d'adequació previstos als apartats 4 i 5, les entitats operatives del sistema financer tenen dret a confiar en la informació proporcionada pel client, llevat que aquesta informació sigui manifestament inexacta o incompleta.

8. En els casos en què es facilitin rendiments en la publicitat, aquests no poden correspondre a períodes inferiors a un any i, els corresponents a períodes superiors, han de ser anualitzats. En aquest darrer cas, cal indicar que rendiments passats no condicionen

rendiments futurs o qualsevol altra expressió que alerti sobre aquest punt. En qualsevol cas, no es pot efectuar publicitat que inclogui rendiments amb una antiguitat superior a sis mesos, amb l'única excepció de casos en què es faciliti un comparatiu de rendiments amb anys anteriors.

Article 38. Activitats a distància

Les entitats operatives del sistema financer que desenvolupen les seves activitats pròpies a distància i/o mitjançant suports virtuals han de complir els requisits següents:

- a) Identificar clarament l'entitat que ofereix el producte.
- b) Facilitar exactament la mateixa informació que als altres clients de la mateixa condició per tal que aquests clients puguin prendre una decisió amb coneixement de causa.
- c) Complir el mateix nivell de protecció del client que el previst en la contractació via un altre mitjà.
- d) Presentar els resultats, seguint les mateixes normes que les associades a qualsevol altra publicació de resultats.
- e) Incloure a cadascuna de les pàgines del mitjà emprat la data de la seva última actualització.
- f) Informar el client sobre l'evolució del producte contractat via un altre mitjà.
- g) Seguir les mateixes normes de confidencialitat envers les dades rebudes que les que afecten el desenvolupament de l'activitat financera mitjançant suport escrit.
- h) En cas de difusió en diverses llengües, la informació facilitada ha de ser homogènia.
- i) En cas que el producte ofert estigui associat a un reglament o a un prospecte, cal que prèviament a la seva subscripció/compra l'inversor pugui accedir a aquest document. En cas que el mitjà emprat no ho permeti, s'ha d'indicar clarament al client on pot disposar d'aquesta informació.

Article 39. Normes de conducta

1. Les entitats operatives del sistema financer han de vetllar pel bon funcionament i estabilitat del sistema financer i, a aquest efecte, estan obligades a evitar qualsevol pràctica que pugui infringir els bons usos i costums que puguin posar en perill els principis ètics i de conducta acceptats a escala internacional.

2. L'INAF dicta els comunicats específics dirigits a definir les regles ètiques i de conducta aplicables a les entitats operatives del sistema financer andorrà d'acord amb els principis establerts pels reguladors internacionals.

Article 40. Execució i gestió d'ordres

1. Les entitats operatives del sistema financer que presten el servei d'inversió consistent en l'execució per compte dels clients de les ordres de compra o venda d'un o més instruments financers han d'adoptar totes les mesures raonables per obtenir el millor resultat possible per als seus clients quan executen ordres seves, tenint en compte el preu, els costos, la rapidesa, la probabilitat d'execució i liquidació, el volum, la naturalesa o qualsevol altra consideració pertinent per a l'execució de l'ordre.

Tanmateix, en cas que el client doni instruccions específiques per a l'execució de l'ordre, les entitats operatives del sistema financer han d'executar l'ordre seguint les instruccions específiques.

2. Així mateix, les entitats mencionades a l'apartat anterior també han de disposar de procediments i sistemes de gestió d'ordres que assegurin l'execució puntual, justa i ràpida de les ordres dels clients, davant d'altres ordres de clients o dels interessos particulars de la mateixa entitat, i que permetin l'execució de les ordres dels clients, que siguin equivalents, segons el moment en què són rebudes per l'entitat.

3. Amb la finalitat de poder complir el que disposa l'apartat primer, les entitats operatives del sistema financer han d'establir i aplicar una política d'execució d'ordres que ha

d'incloure, respecte de cada classe d'instruments, informació sobre els distints centres on executa les ordres dels clients i els factors que influeixen en l'elecció del centre d'execució.

4. Les entitats mencionades a l'apartat primer han de proporcionar als seus clients informació adequada sobre la seva política d'execució d'ordres aplicable, tret d'indicació en sentit contrari, i han d'estar en condicions de demostrar-los, quan ho sol·liciten, que han executat les seves ordres de conformitat amb la política esmentada.

Quan la política d'execució d'ordres prevegi la possibilitat que les ordres dels clients puguin ser executades al marge d'un mercat regulat o d'un sistema multilateral de negociació, l'entitat ha d'informar d'aquesta possibilitat els clients abans d'executar l'ordre al marge dels mercats i dels sistemes mencionats.

5. Les entitats mencionades a l'apartat primer han de supervisar l'efectivitat dels seus sistemes i la seva política d'execució d'ordres amb l'objecte de detectar i, si escau, corregir qualsevol deficiència. En particular, han de comprovar periòdicament si els centres d'execució inclosos en la política proporcionen els millors resultats possibles per al client o si és necessari canviar els sistemes d'execució. Les entitats estan obligades a proporcionar als clients la informació relativa a qualsevol canvi important en els sistemes o en la política d'execució d'ordres.

6. En els registres de les ordres dels clients s'ha de conservar:

a) L'exemplar original de l'ordre signada pel client o per la persona autoritzada fefaentment quan sigui realitzada per escrit.

b) El suport magnètic d'enregistrament, quan l'ordre sigui realitzada telefònicament.

c) El registre magnètic corresponent en el cas de transmissió electrònica.

7. Les entitats mencionades a l'apartat primer han d'establir els mitjans necessaris per a la identificació dels seus ordenants, i han de disposar dels mitjans per a l'enregistrament de les ordres, i fer constar en els contractes que les ordres telefòniques seran enregistrades.

Article 41. Informes

Les entitats operatives del sistema financer han de proporcionar als seus clients informes adequats corresponents als serveis prestats als mateixos clients i, si escau, aquests informes han d'incloure els costos de les operacions i els serveis realitzats per compte del client.

Article 42. Registre d'acords amb els clients

Les entitats operatives del sistema financer han de crear un registre que inclogui el document o els documents que plasmen l'acord entre aquesta entitat i el client i que continguin els drets i les obligacions de cadascuna de les parts i les altres condicions en què l'entitat presta el servei.

Capítol tercer. Comptabilitat i auditoria dels comptes anuals

Article 43. Comptes anuals

1. Els comptes anuals de les entitats operatives del sistema financer han de reflectir amb claredat la imatge fidel del seu patrimoni, de la seva situació financera, de la naturalesa dels riscos de les seves operacions i dels seus resultats.

2. La formulació dels comptes anuals de les entitats mencionades a l'apartat anterior s'ha de subjectar als principis comptables, a les normes de valoració i classificació, i als models establerts per la normativa vigent.

3. Les entitats mencionades a l'apartat primer han de fer auditar els seus comptes anuals com a mínim el 31 de desembre de cada any. Durant el primer any queden excloses d'aquesta obligació les entitats operatives del sistema financer creades durant el darrer trimestre de l'any.

4. Sense perjudici dels procediments i de les normes tècniques instrumentals de l'INAF relatius als estats financers, les entitats mencionades a l'apartat primer han de trametre a l'INAF anyalment un exemplar dels seus comptes anuals auditats tancats el 31 de desembre.

Article 44. Auditories externes

1. Les entitats operatives del sistema financer han de tenir contractat en tot moment una entitat auditora responsable de l'auditoria dels seus comptes anuals.

2. Sempre que sigui possible, les entitats mencionades a l'apartat primer i les entitats financeres participades per qualsevol d'aquestes entitats han de tenir contractada la mateixa entitat auditora.

3. Les entitats esmentades a l'apartat primer no poden contractar la mateixa entitat auditora durant més de cinc exercicis consecutius.

4. L'entitat auditora responsable de l'auditoria externa de les entitats mencionades a l'apartat primer durant tres exercicis o més consecutius no pot ser contractada de nou fins passats dos anys des de la finalització del darrer contracte. La tramesa dels estats financers auditats a l'INAF s'ha de dur a terme en el decurs dels tres mesos següents al tancament de l'exercici en qüestió i, en cas que s'elaborin amb una periodicitat superior a l'any, en el decurs dels tres mesos següents al tancament de l'auditoria.

5. Contractar un soci diferent de la mateixa entitat auditora, malgrat el fet que pertanyi a una filial d'un altre país, no es considera compliment del que es disposa en els apartats anteriors.

6. En cas que l'entitat auditora, responsable de l'auditoria externa dels últims tres exercicis o més, quedi integrada en una altra entitat auditora, i atès el canvi de metodologia que aquest fet implica, la nova firma pot ser contractada com a nova entitat per dur a terme l'auditoria externa. En qualsevol cas, ni el soci responsable ni els components del seu equip avaluador no poden, durant els dos primers anys, ser persones provinents de l'entitat auditora responsable de l'auditoria externa dels darrers tres exercicis o més.

7. La direcció i la signatura dels treballs d'auditoria poden correspondre a un o diversos socis d'una mateixa firma auditora. Els informes d'auditoria no poden anar signats amb l'anagrama de l'entitat esmentada i és necessària la firma dels socis responsables que han estat al càrrec del treball dut a terme en el si de l'entitat auditada. No poden ser signats els informes per part d'altres socis de la mateixa firma que no hagin participat en el treball.

8. En cas que els auditors externs tinguin coneixement de l'existència d'elements susceptibles d'afectar significativament l'estabilitat de les entitats mencionades a l'apartat primer, n'han d'emetre un informe amb caràcter immediat, i l'entitat auditada té l'obligació de remetre'n una còpia a l'INAF. Si en el termini de cinc dies hàbils l'auditor no té constatació fefaent que s'ha produït aquesta tramesa, ha d'enviar directament una còpia de l'informe a l'INAF.

9. L'entitat auditora externa o els auditors també han de facilitar a l'INAF informació complementària en relació amb la revisió i la verificació dels punts concrets, d'obligada observança, dels quals l'INAF sol·liciti aclariments.

10. Les firmes d'auditoria i els seus empleats, en el marc de les seves actuacions en entitats operatives del sistema financer, estan sotmesos al secret professional. La violació del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

11. Les entitats d'auditoria o els auditors que incompleixen les obligacions derivades dels apartats anteriors, i/o que no executen les exigències i els encàrrecs de l'INAF establerts en els mitjans de supervisió i control referits en el règim disciplinari del sistema financer, són sancionats amb una multa de 1.000 fins a 30.000 euros i la seva inhabilitació professional a Andorra per un període no superior a cinc anys si l'incompliment s'ha produït per negligència, o amb una multa de 30.001 fins a 150.000 euros i la seva inhabilitació professional definitiva a Andorra si l'incompliment s'ha produït de forma intencionada.

12. Per a la graduació de les sancions a les entitats d'auditoria o als auditors, dins dels límits establerts en el punt precedent, s'ha de tenir en compte la gravetat del perill creat i/o dels perjudicis ocasionats i les sancions fermes que els hagin estat imposades durant els últims cinc anys.

Capítol quart. Cooperació en la supervisió

Article 45. Acords amb supervisors de països tercers

1. En desenvolupament del que disposa l'article 9 de la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, l'INAF pot establir relacions i acords amb bancs centrals i autoritats de supervisió financera d'altres països amb la finalitat d'establir un marc per a una adequada supervisió de les entitats operatives del sistema financer. Els acords que l'INAF estableix amb les autoritats de supervisió del sistema financer d'altres països han de fixar un procediment d'intercanvi d'informació que queda delimitat pels principis rectoris següents:

- a) L'entitat supervisora sol·licitant accepta respondre sol·licituds de similars característiques des de l'INAF.
- b) La sol·licitud és efectuada per escrit i inclou concretament la informació sol·licitada.
- c) La sol·licitud inclou una descripció dels riscos i els motius que l'han justificat.
- d) La sol·licitud inclou, si és el cas, una descripció de la presumpta infracció comesa.
- e) La informació facilitada només pot ser emprada a l'efecte de controlar l'activitat en qüestió.
- f) L'entitat supervisora demandant i el seu personal estan sotmesos a normes de confidencialitat i secret professional, com a mínim, similars a les establertes en la legislació andorrana.

2. Les entitats supervisores han d'establir en els convenis corresponents de col·laboració la forma i els termes en què han de ser supervisades les entitats financeres filials d'una matriu establerta en un dels països signataris de l'acord.

3. En el marc de la supervisió en base consolidada de l'INAF i d'altres autoritats supervisores es pot donar el cas, a més del que suposa un intercanvi d'informacions, que l'INAF efectui inspeccions *in situ* acompanyat d'altres autoritats supervisores del sistema financer, segons el procediment establert en els acords de col·laboració corresponents.

4. Les matrius andorranes han de rebre de les seves filials a l'estranger la informació necessària per a la gestió dels seus riscos així com tota la requerida per l'INAF en el marc del desenvolupament de les funcions que li són encomanades per llei. Les filials andorranes de matrius d'altres territoris amb els que l'INAF hagi establert un acord de cooperació en matèria de supervisió han de trametre a la seva matriu la informació necessària per a la gestió dels seus riscos així com tota la requerida per part del seu òrgan de supervisió.

5. Quan les dades obtingudes en el marc de la supervisió es puguin utilitzar per a altres finalitats que les derivades de la supervisió, s'ha de complir el que disposen les lletres següents, tal i com ho han de recollir els convenis de col·laboració:

a) Les autoritats de supervisió financera que hagin signat convenis de col·laboració amb l'INAF i hagin d'utilitzar la informació per a altres finalitats que les derivades de la supervisió, ho han de comunicar a aquest òrgan per escrit i amb caràcter previ a la transmissió de la informació.

b) L'INAF, amb caràcter previ a qualsevol tramesa d'informació, ha de notificar la sol·licitud d'informació a l'entitat i a la persona o a les persones interessades i posar de manifest les actuacions i atorgar-los un termini de tretze dies hàbils per al·legar allò que estimin convenient i aportar els documents i les justificacions que creguin necessàries per resoldre l'assumpte; transcorregut el termini i en els tretze dies hàbils següents l'INAF ha de dictar la resolució corresponent. Contra la resolució esmentada, que esgota la via administrativa, l'entitat i l'interessat o els interessats poden interposar, dins el termini de

tretze dies hàbils, recurs d'oposició davant de la jurisdicció administrativa i fiscal. La interposició del recurs jurisdiccional en la primera i segona instància suspèn l'execució de la resolució de l'INAF fins que el recurs sigui desestimat per resolució ferma i definitiva.

c) En cas que la sol·licitud d'informació faci referència a dades que incloguin informació sobre una pluralitat de clients, aquests clients, si són més d'un els que es volen oposar amb eficàcia suspensiva a la decisió de l'autoritat competent, han de fer-ho de forma conjunta o mancomunada, i queda inalterada en tot cas l'eficàcia suspensiva del recurs d'oposició que pugui formular individualment l'entitat afectada. La composició correcta de la comunitat recurrent ha de ser certificada per l'entitat corresponent i s'ha d'acompanyar al primer escrit en el qual es formalitzi el recurs d'oposició.

6. La sol·licitud d'informació o bé l'ajuda a una autoritat supervisora, ha de ser rebutjada quan l'execució de la sol·licitud d'informació no està fonamentada d'acord amb el que es disposa en els apartats anteriors o quan comporta perjudici a la sobirania, o a la seguretat, o als interessos econòmics essencials o a l'ordre públic, o bé quan un procediment penal ha estat iniciat sobre la base dels mateixos fets i contra les mateixes persones o bé quan aquestes persones han estat sancionades per una decisió definitiva pels mateixos fets.

7. Les trameses d'informació regulades en aquest capítol no comporten ni constitueixen una violació del secret professional, ni cap classe de responsabilitat judicial, ni tampoc conculquen les restriccions sobre revelació d'informació a les quals estan sotmeses les entitats i l'INAF, tal com esmenta la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre de 1997, després de la modificació establerta en la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorra de Finances.

Títol IV. Registres

Capítol únic. Registres oficials d'actes administratius

Article 46. Actes sotmesos a autorització i/o inscripció

1. Les entitats operatives del sistema financer han de sol·licitar a l'INAF l'autorització i/o la inscripció en els seus registres dels actes següents, com a mínim:

a) Actes sotmesos a l'autorització prèvia per part de l'INAF i a la inscripció posterior:

- La creació a l'estranger d'entitats i/o sucursals.
- Canvis i nomenaments de l'òrgan d'administració.
- Canvis i nomenaments de la Direcció General.
- Els canvis en les participacions de dret estranger que han de servir de manera duradora les activitats de l'entitat (participacions permanents). S'hi inclouen els canvis en participacions qualificades de l'entitat en altres societats.
- Canvis i nomenaments d'auditors externs.
- Fusions, escissions i altres esdeveniments que poden alterar de forma significativa l'activitat diària de l'entitat.
- Qualsevol canvi que pugui produir-se en els requisits exigits legalment relatius a la documentació tramesa en sol·licitar l'autorització per operar en la modalitat en qüestió, com l'ampliació/reducció de les activitats desenvolupades per l'entitat.

b) Actes sotmesos a inscripció, a més dels que ja disposen d'una autorització prèvia:

- La creació i la dissolució d'entitats.
- Els canvis de l'accionariat de l'entitat.
- Els canvis en les participacions de dret andorrà que han de servir de manera duradora les activitats de l'entitat (participacions permanents). S'hi inclouen els canvis en participacions qualificades de l'entitat en altres societats.

- Les persones que en la seva condició d'agents financers actuen en nom i/o per compte de l'entitat autoritzada establint relacions amb els clients.
 - La modificació dels vincles amb altres entitats.
 - La modificació dels estatuts socials.
 - Les revocacions de l'òrgan d'administració o de la Direcció General.
2. Les obligacions establertes en el paràgraf precedent s'estableixen sense perjudici de les derivades de les disposicions de l'Administració general i de les administracions comunals relatives a les autoritzacions i les inscripcions d'actes.
 3. Els documents publicitaris o el contingut dels elements publicitaris emprats en altres mitjans no escrits per les entitats operatives del sistema financer han de ser tramesos a l'INAF. Només han de ser trameses les publicitats en les quals es faci referència a un producte concret de l'entitat.
 4. S'habilita l'INAF per ampliar els actes d'inscripció obligatòria en cas de ser necessari per al desenvolupament correcte de les seves funcions.

Article 47. Organisme responsable

L'INAF és l'organisme responsable de resoldre les sol·licituds d'autorització i/o inscripció establertes a l'article anterior així com d'establir i actualitzar els registres oficials que contenen les informacions de les entitats relatives als actes enumerats en l'article anterior.

Article 48. Sol·licituds d'autorització

Per tenir plena efectivitat, amb caràcter previ a la realització dels actes, les entitats han de presentar a l'INAF les sol·licituds d'autorització relatives als actes referits a l'article 46.1.a).

Article 49. Sol·licituds d'inscripció

1. Les entitats han de presentar a l'INAF les sol·licituds d'inscripció relatives als actes referits a l'article 46.1.b) en el termini màxim de set dies hàbils a comptar de la data en què es produeix l'acte que s'ha de registrar.
2. Les entitats han de presentar les sol·licituds d'inscripció dels actes enumerats a l'article 46.1.a) que disposen d'una autorització prèvia immediatament després d'haver formalitzat la documentació necessària.

Article 50. Documentació que cal adjuntar a les sol·licituds

Les entitats han d'adjuntar a les sol·licituds la documentació que posa en relleu l'adequació a la legislació vigent dels actes per als quals se sol·licita l'autorització/inscripció en virtut de la qual no poden quedar afectades negativament, d'una manera significativa, les garanties tècniques, econòmiques o professionals de l'entitat.

Article 51. Informació complementària

L'INAF pot sol·licitar a les entitats la informació complementària que considera convenient o oportuna en relació amb l'acte objecte d'autorització o d'inscripció.

Article 52. Termini de resolució i notificació

L'INAF ha de resoldre i notificar les sol·licituds d'autorització i les d'inscripció en el termini màxim de trenta dies hàbils a comptar de la data de presentació de les sol·licituds o, si escau, de la data de lliurament de la informació complementària, a més d'informar de les vies de recurs existents.

Article 53. Denegació

L'INAF denega l'autorització i la inscripció si de l'examen de la documentació se'n dedueix que l'acte que es vol autoritzar/inscriure no s'ajusta a la legislació vigent o pot afectar negativament d'una manera significativa els elements que constitueixen garanties tècniques, econòmiques o professionals de l'entitat.

Article 54. Recurs

Les entitats poden interposar un recurs d'alçada davant el Govern contra les resolucions de l'INAF en el termini de tretze dies hàbils a partir de l'endemà de la notificació de la resolució.

Article 55. Unicitat dels tràmits administratius

1. Quan les sol·licituds d'autorització i/o inscripció dels actes referits a l'article 46 s'han de presentar, en aplicació de la legislació vigent, al Ministeri de Finances i/o d'Economia, aquests ministeris han de trametre, en el termini màxim d'un mes, tota la documentació a l'INAF per tal que l'INAF els pugui inscriure en els registres corresponents.

2. En els casos mencionats en el paràgraf anterior, les entitats afectades han d'adjuntar a les sol·licituds la documentació oportuna perquè pugui ser tramesa a l'INAF.

Disposició addicional primera

El ministeri titular de finances, en relació amb l'article 43, relatiu als comptes anuals, ha d'establir la normativa comptable especial per a les entitats operatives del sistema financer i ha de determinar les normes subsidiàries inherents a la seva aplicació i al seu desenvolupament. El ministeri titular de finances pot delegar aquesta facultat a l'INAF.

Disposició addicional segona

Es modifica l'article 1 de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat de la manera següent:

“El conjunt del sistema financer andorrà el componen:

- Les entitats operatives del sistema financer: entitats bancàries, entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat, entitats financeres d'inversió i societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.
- Les associacions professionals del sector financer.
- L'autoritat del sistema financer andorrà.”.

Disposició addicional tercera

Es modifica la denominació del capítol 2 de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, del 19 de desembre de 1996, que queda redactada de la manera següent:

“**Capítol 2. Entitats operatives del sistema financer**”.

Disposició addicional quarta

Per al còmput del termini esmentat a l'article 44.3 es tenen en compte els exercicis posteriors al de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei per a les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat, per a les entitats financeres d'inversió i per a les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva. Pel que fa al còmput de les entitats bancàries, va iniciar-se amb l'adopció de la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, del 9 de desembre de 1996.

Disposició addicional cinquena

Mentre no s'aprovi la Llei de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer no es poden crear, ni constituir ni establir noves entitats operatives del sistema financer.

Disposició addicional sisena

1. Les normes d'aquesta disposició s'apliquen a les operacions financeres que es realitzen en el marc d'un acord de compensació contractual, o en relació amb el mateix acord, sempre que hi concorrin els requisits següents:

a) Que almenys una de les parts de l'acord sigui una entitat operativa del sistema financer, un organisme d'inversió col·lectiva de dret andorrà, una entitat asseguradora andorrana o una entitat no resident autoritzada per dur a terme les activitats reservades per a la legislació andorrana a les entitats referides.

b) Que l'acord estableixi la creació d'una única obligació jurídica que abasti totes les operacions financeres esmentades incloses en el mateix acord en virtut del qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tinguin dret a exigir-se el saldo net del producte de la liquidació de les operacions; el fet que hi hagi una única operació vigent sota l'acord en un determinat moment no priva d'efecte a les previsions d'aquesta disposició. El saldo net s'ha de calcular segons s'estableix a l'acord de compensació contractual o als acords que tinguin relació amb aquest acord, inclosos els acords que vinculin diferents acords de compensació contractual.

2. Als efectes d'aquesta disposició es consideren "operacions financeres" les següents:

a) Les realitzades sobre valors i instruments financers.

b) Les operacions dobles o amb pacte de recompra i, en general, les cessions temporals d'actius. Es consideren operacions dobles aquelles en què es contracti simultàniament dues compravendes, en sentit contrari, de valors de similars característiques i el mateix import nominal, però amb diferent data de liquidació, podent ser ambdues al comptat, a termini, o una al comptat i l'altra a termini; es consideren operacions amb pacte de recompra aquelles en què el titular dels valors els ven fins a la data d'amortització, convenint simultàniament amb el comprador la recompra de valors d'identiques característiques i import nominal, per a la seva liquidació a una data determinada o intermèdia entre la de venda i la d'amortització, inclòs voluntària o parcial, més pròxima.

c) Els préstecs de valors.

d) Les garanties financeres. Als efectes d'aquesta disposició, es consideren garanties financeres totes les penyores, anticresis, les cessions en garantia, fins i tot quan aquesta cessió suposi la transmissió plena de la propietat dels béns i drets objecte de cessió, o altres operacions amb finalitat directa o indirecta de garantia creades per a garantir el compliment de les obligacions de qualsevol de les parts d'un mateix acord de compensació contractual, sempre que tinguin per objecte deute públic, altres valors negociables, instruments financers, drets directes o indirectes sobre qualsevol dels anteriors, o efectiu.

L'execució eventual de les garanties financeres es porta a terme en la forma prevista en l'acord de compensació contractual o en els acords que hi tenen relació, sense que sigui precís seguir un procediment d'execució judicial o altre establert legalment. L'execució mitjançant l'apropiació dels valors o l'efectiu en què es materialitzin les garanties financeres serà possible sempre que així s'hagi acordat expressament per escrit i que els actius objecte de garantia financera, als efectes de l'apropiació de la part del crèdit garantit, hagin estat atribuïts a valor de mercat a la data d'execució, calculat de forma raonable i objectiva.

Així mateix, aquests acords de garantia financera no es veuen limitats, restringits ni afectats en qualsevol forma pel fet que una o ambdues parts d'un acord hagin cessat els pagaments, o siguin part d'un procediment de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració o intervenció, i poden executar-se, immediatament, de forma separada, d'acord amb els pactes entre les parts. Així mateix, el fet que una o ambdues parts d'un acord hagin cessat els pagaments, o siguin part d'un procediment de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració o intervenció no pot ser causa per declarar nuls o rescindir un acord de garantia financera o l'aportació mateixa d'una garantia, si l'inici del procediment és posterior a la formalització de l'acord de garantia o a l'aportació de la garantia.

Les parts d'un acord de garantia financera poden, si ho pacten per escrit, acordar que qui va constituir la garantia financera pugui substituir els actius objecte de la garantia per d'altres del mateix tipus, així com afegir nous actius com a garantia addicional, sense que aquesta substitució o addició suposi la novació extintiva de l'acord de garantia financera, que

mantindrà la seva data de constitució original (que serà la que s'apliqui també a la garantia addicional). Igualment, les parts poden acordar per escrit que el beneficiari de la garantia financera pugui adquirir la propietat dels actius objecte d'aquella, estant obligat a retornar uns actius de classe i valor equivalents, dins dels termes establerts en l'acord.

Les operacions financeres a què es refereix aquest apartat són vàlides i eficaces davant de tercers, qualsevol que sigui la llei que les regeix, sense més requisits que la seva formalització documental privada i el lliurament, la transmissió o l'anotació registral dels valors, segons escaigui, i el dipòsit o la transferència de l'efectiu.

3. La declaració del venciment anticipat, de la resolució, de la terminació, de l'execució o de l'efecte equivalent de les operacions financeres definides als apartats anteriors realitzades en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb el mateix acord no pot veure's limitada, restringida o afectada de cap forma pel fet que una o ambdues parts hagin cessat els pagaments, hagin sol·licitat o siguin part d'un procediment de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració o intervenció que afecti qualsevol de les parts de l'acord esmentat, les seves filials o sucursals.

En el supòsit que una de les parts de l'acord de compensació contractual es trobi en una de les situacions concursals previstes al paràgraf anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la part immersa en aquestes situacions, exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades en l'acord, calculat conforme a les regles establertes al mateix acord o als acords que hi tinguin relació.

4. Les operacions financeres o l'acord de compensació contractual que les regula no poden ser impugnades o anul·lades a l'empara del que disposen els articles 26 a 31 del Decret de suspensió de pagaments i fallida, del 4 d'octubre de 1969, excepte si es demostra frau en el moment en què van ser contractades.

Disposició addicional setena

Les disposicions d'aquesta Llei queden sotmeses al règim sancionador establert per la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer de 27 de novembre de 1997.

Disposició transitòria primera

Les entitats financeres d'inversió, les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva, les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat i les entitats bancàries que en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin degudament autoritzades han d'adaptar-se a les seves disposicions en el termini d'un any.

Disposició transitòria segona

Mentre el ministeri titular de finances no aprovi la normativa comptable especial per a les entitats operatives del sistema financer adaptada a la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, exercint la potestat prevista a la disposició addicional primera, continua sent aplicable el vigent Pla comptable del sistema financer, del 27 d'octubre de 1999.

Disposició derogatòria

Queden derogades la Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries, del 30 de juny de 1998, i la Llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà, del 30 de juny de 1998, així com qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi al que s'estableix en aquesta Llei.

Disposició final primera

S'autoritza el Govern per establir el contingut i els requisits dels procediments, els registres i les mesures establerts als articles 22 a 31. El Govern pot delegar aquesta facultat a l'INAF.

Disposició final segona

S'autoritza el Govern per establir mesures que, tenint en compte la naturalesa dels serveis d'inversió i dels instruments financers prestats i el caràcter professional o minorista dels

clients, garanteixin la protecció dels inversors i que les entitats operatives del sistema financer compleixin les obligacions previstes en els articles 32 a 42. Aquesta facultat es pot delegar a l'INAF.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, tramet al Sr. síndic general, als efectes escaients.

Eusebi Nomen Calvet
Vicepresident
de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost

Jordi Font Mariné
President
de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost